

χάρητος αγωνιστής για τη βελτίωση των συνθηκών της εκεί διαβίωσης.
(Επίκλησιος λόγος του Στάθη Ευσταθιάδη)
(Στο θάνατο του Βασίλη Σαχινίδη)

Γεννήθηκες στην Αργυρούπολη του Πόντου. Μέσα στη μυρωμένη εκείνη ατμόσφαιρα είδες το φως του ήλιου και έκανες τα πρώτα σου βήματα. Από τα παρχαρολούλουδα του ευλογημένου τόπου εμυρώθηκε και η παιδική σου ψυχή πρόφτασε να γαλουχηθεί από κάποια μηνύματα της ωραίας ποντιακής ζωής.

Όμως, αλίμονο! Στα πρώτα σου βήματα δέχεσαι πλήγματα. Χάνεις όλους τους δικούς σου. Σε περιζώνει η ορφάνια.

Η μπόρα του ξεριζωμού σε βρίσκει παντέρημο. Απροστάτευτο παιδί, χωρίς κανένα συγγενή, μπαίνεις μαζί με άλλα προσφυγόπουλα του Πόντου σε κάποιο καράβι και έρχεσαι στην Ελλάδα. Έχασες τα πάντα και κρατάς μονάχα δυό αναμνήσεις: το άρωμα των λουλουδιών του Πόντου και κάποια μηνύματα από την εκεί ζωή.

Στις πρώτες δύσκολες δεκαετίες αγωνίζεσαι σκληρά στον ελεύθερο χώρο της Ελλάδας. Ακολουθεί ο αλβανικός πόλεμος. Ο ηρωικός εαυτός σου καταξιώνεται στην πρώτη γραμμή του μετώπου. Έρχεται ύστερα η κατοχή κι εσύ από τους πρώτους περνάς στην Αντίσταση. Το όνομά σου γίνεται θρύλος στην περιφέρειά σου: Βασίλης Σαχινίδης, ανιδιοτελής αγωνιστής παντού και πάντα. Σαν αντιστασιακός, δοκιμάζεις κι εσύ τη γνωστή πικρία

Περνούν κι άλλα δύσκολα χρόνια κι εσύ αγαπημένε μας Βασίλη πορεύεσαι μέσα στη ζωή με τον ίδιο, τον γνώριμο πάντοτε τρόπο: ενεργό μέλος της κοινωνίας, δραστήριο και με ασίγαστο το πάθος για την κοινωνική δικαιοσύνη στο μικρό μα και ευρύτερο περιβάλλον.

Κανένα πλήγμα δεν σε πτόησε, ούτε κι αυτό των τελευταίων χρόνων, που σου στέρρησε την δράση. Αγωνίστηκες και μέσα από τα σκοτάδια και α πέδειξες πως οι φαινομενικές αδυναμίες μπορούν να γίνουν πελώριες δυνάμεις. Καταπληκτικές ήταν όλες οι κινήσεις σου, αγώνες για τον συνάνθρωπο.

Στο Γηροκομείο του Άγιου Παντελεήμονα, όπου διέμενες τελευταία, δεν ήσουν απλά ένας τρόφιμος. Ήσουν κοινωνικός παράγοντας και ανυπο-

χώρητος αγωνιστής για τη βελτίωση των συνθηκών της εκεί διαβίωσης.

Διαισθάνθηκες, αγαπητέ Βασίλη, το τέλος της ζωής σου και φρόντισες αρκετά ενωρίς να δικαιώσεις το μεγαλείο και της ψυχής και της προσωπικότητάς σου. Τον καρπό από τον τίμιο μόχτο σου -σεβαστά χρηματικά ποσά- τον πρόσφερες σε διάφορα ιδρύματα, μα προ πάντων σε σωματεία ποντιακά. Με τις γενναίες σου προσφορές έγινες λαμπρός ευεργέτης του ποντιακού κόσμου.

Με τις γενναίες σου πράξεις, Βασίλη Σαχινίδη, πράξεις που τις έκανες με συνθήκες απίστευτες, δίδαξες προς την κοινωνία: η πίστη στα ιδανικά και οι αγώνες και οι θυσίες για την καταξίωση ~~του~~ αποτελούν τον θεμελιακό κανόνα της ζωής. Έτσι, η προσωπικότητά σου θα παραμείνει φωτεινό μετέωρο και θα φωτίζει και το πνεύμα και την ψυχή ιδίως των επερχόμενων ποντιακών γενεών.

Πορεύσου, αγαπημένε μας Βασίλη, την οδό την μακαρία. Για τον άλλο κόσμο είναι αδύναμος κάθε ανθρώπινος στοχασμός και αρκεί μόνον η πίστη. Όμως, για τον εδώ κόσμο, όπου αγωνίστηκες τον αγώνα τον καλό και κατάντησες το φωτ οστέφανο της ζωής, μπορούμε οι φίλοι σου, οι συμπατριώτες σου, να σου πούμε πως καταξιώθηκες στη συνείδησή μας και να σου δώσουμε την υπόσχεση πως τη μνήμη σου θα τη θερμαίνει πάντα η αγάπη μας. -

Στάθης Ευσταθιάδης